KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.6.2006
KOM(2006) 354 endelig

2006/0116 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan

(Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Formålet med forslaget om et nyt finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder er at skabe et retsgrundlag for det program, der skal følge efter Det Europæiske Initiativ for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), som er baseret på to forordninger, der udløber ved udgangen af 2006[1].

2. Det nye instrument vil ligesom EIDHR have som specifik opgave at hjælpe med at nå EU's politiske mål vedrørende fremme af menneskerettigheder og demokrati i forbindelserne udadtil i overensstemmelse med traktatmandaterne[2] som formuleret i Kommissionens meddelelser, Europa-Parlamentets beslutninger og Rådets konklusioner gennem årene. Disse mål har global karakter, omtales i EU's retningslinjer for menneskerettighedsspørgsmål[3] og afspejles på forskellig vis i stabiliserings- og associeringsprocessen[4], EU's naboskabspolitik[5] og den europæiske konsensus om udvikling[6] samt i nye regionale initiativer såsom EU's strategi for Afrika[7], EU's strategiske partnerskab med Latinamerika[8] og EU's politik over for Asien[9]. De vigtigste politiske rammer for EIDHR blev etableret ved Kommissionens meddelelser fra 2000 og 2001[10].

3. Det nye instrument vil ligesom EIDHR være beregnet på at supplere de forskellige andre redskaber for gennemførelse af EU-politikkerne for demokrati og menneskerettigheder, der spænder fra politisk dialog og diplomatiske tiltag til forskellige instrumenter for finansielt og teknisk samarbejde, herunder både geografiske og tematiske programmer. Det nye instrument skal ligeledes være et supplement til det nye stabilitetsinstruments mere kriseorienterede interventioner.

---

1 Rådets forordning (EF) nr. 975/1999, som ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003, forordning (EF) nr. 2240/2004 og forordning (EF) nr. 2110/2005; Rådets forordning (EF) nr. 976/1999, som ændret ved forordning (EF) nr. 907/2003, forordning (EF) nr. 2242/2004 og forordning (EF) nr. 2112/2005.

2 Artikel 11, stk. 1, i EU-traktaten, artikel 177, stk. 2, og artikel 181a, stk. 1, i EF-traktaten.

3 *Retningslinjer for en EU-politik over for tredjelande vedrørende dødsstraf*, juni 1998, *Retningslinjer for en EU-politik med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf*, april 2001, *EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter*, december 2003, og *EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere*, juni 2004.

4 Jf. topmødet i Zagreb i november 2000: http://europa.eu.int/comm/enlargement/intro/sap/summit_zagreb.htm

5 Kommissionens strategidokument *EU's naboskabspolitik*, KOM(2004) 373 endelig af 12. maj 2004, Rådets konklusioner af 14. juli 2004.

6 Fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om *Den europæiske konsensus om udvikling*, vedtaget den 22. november 2005.

7 EU og Afrika: på vej mod et strategisk partnerskab, vedtaget af Det Europæiske Råd den 15.-16. december 2005.

8 Kommissionens meddelelse: *Et uddybet partnerskab mellem EU og Latinamerika*, KOM(2005) 636 af 8. december 2005.

9 Meddelelse fra Kommissionen *Europa og Asien: strategiske rammer for styrkede partnerskaber*, KOM(2001) 469 endelig af 4. september 2001; meddelelse fra Kommissionen *Et nyt partnerskab med Sydøstasien*, KOM(2003) 399 endelig af 9. juli 2003; Kommissionens politiske oplæg *På vej mod et fuldmodent partnerskab: fælles interesser og udfordringer i forholdet mellem EU og Kina*, KOM(2003) 533 endelig af 10. september 2003; meddelelse fra Kommissionen *Et strategisk partnerskab mellem EU og Indien*, KOM(2004) 430 endelig af 16. juni 2004.

10 *EU-bistand til valghandllinger og valgovervågning*, KOM(2000) 191 endelig af 11. april 2000, og *Hvordan den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande*, KOM(2001) 252 endelig af 8. maj 2001.

4. Mens målene for demokrati og menneskerettigheder i stadig højere grad integreres i disse forskellige instrumenter, får det nye finansieringsinstrument i tilgift hertil en specifik rolle på grund af sin globale karakter og uafhængighed i forbindelse med de foranstaltninger, der skal gennemføres. Det bliver ligesom med EIDHR muligt at samarbejde med civilsamfundet om følsomme spørgsmål vedrørende menneskerettigheder og demokrati, og instrumentet bliver således fleksibelt og vil kunne tilpasses skiftende omstændigheder eller anvendes til at støtte innovation, i modsætning til den mere langsigtede programmering under de geografiske programmer. Det sætter ligeledes EF i stand til at formulere og støtte særlige mål og foranstaltninger på internationalt plan, der hverken er geografisk betingede eller foranlediget af kriser, og som eventuelt kræver en tværnational tilgang eller omfatter en indsats i både EU og en række partnerlande. Instrumentet skaber de nødvendige rammer for tiltag såsom EU-valgovervågning, hvilket kræver politikkohærens, sammenhængende forvaltning og fælles normer for gennemførelse.

5. På grund af den planlagte radikale forenkling af de retsakter, der finder anvendelse på ekstern bistand, var det oprindeligt Kommissionens tanke at foreslå, at de fremtidige rammer for den særlige indsats vedrørende demokrati og menneskerettigheder - i forlængelse af EIDHR - skulle have form af et tematisk program, idet de fire foreslåede forordninger om ekstern bistand skulle danne retsgrundlag herfor[11]. Kommissionen offentliggjorde således i januar en meddelelse om et tematisk program til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan under de kommende finansielle overslag (2007-2013)[12], der var blevet udarbejdet efter høringer i slutningen af 2005[13]. Høringerne er fortsat siden da med henblik på forberedelse af programmeringsdokumenterne.

6. Da en EU-indsats til fordel for demokrati og menneskerettigheder har en ganske særlig karakter, eftersom det er knyttet til et specifikt traktatmandat, har især Europa-Parlamentet, som stod bag EIDHR, i lang tid argumenteret for, at det er nødvendigt med en særforordning i stedet for et tematisk program. Selv om Kommissionen har haft kendskab til Parlamentets betænkeligheder, ønskede den først at sikre interinstitutionel enighed om en overordnet plan for forenkling af de retsakter, der finder anvendelse på ekstern bistand. Nu hvor denne enighed synes at være sikret, mener Kommissionen, at tiden er kommet til at fremsætte forslag om en særforordning.

7. Forslaget afspejler de vigtigste tanker, som er beskrevet i meddelelsen om et tematisk program til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan under de kommende finansielle overslag (2007-2013), og tager således hensyn til de høringer, der fandt sted i den sammenhæng. Der har af tidsmæssige årsager ikke været yderligere høringer om forslaget til forordning, da det er nødvendigt at vedtage forordningen snarest muligt, for at indsatsen kan ydes allerede fra 2007.

8. Det foreslåede instrument er baseret både på EF-traktatens artikel 179, stk. 1, som omhandler foranstaltninger vedrørende udviklingssamarbejde med

---

11 Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet *Eksterne aktioner via tematiske programmer under de kommende finansielle overslag 2007–2013*, KOM(2005) 324 endelig af 3. august 2005.

12 KOM(2006) 23 endelig af 25. januar 2006.

13 Jf. http://europa.eu.int/comm/external_relations/consultations/er.htm

udviklingslandene, og på EF-traktatens artikel 181a, stk. 2, der omhandler samarbejdsaktioner på det økonomiske, finansielle og tekniske område med andre tredjelande end udviklingslandene. Dette retsgrundlag sikrer, at instrumentet får global rækkevidde. Hele forordningen skal underkastes den fælles beslutningsprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 251.

9. Forordningen er opbygget på samme måde som de andre forordninger om finansieringsinstrumenter for ekstern bistand, der er blevet fremsat forslag om for nylig, og som alle skal gennemføres inden for rammerne af de finansielle overslag 2007-2013[14]. Forordningen er opdelt i tre afsnit, som omhandler målene og anvendelsesområdet for det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (afsnit I – artikel 1 til 3), almindelige bestemmelser om instrumentets gennemførelse (afsnit II – artikel 4 til 15) og afsluttende bestemmelser (afsnit III – artikel 16 til 20).

10. Bestemmelsen i artikel 1 i afsnit I vedrører de strategiske mål for instrumentet, der er beskrevet og redegjort for i Kommissionens meddelelse om et *tematisk program til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan under de kommende finansielle overslag (2007-2013)*[15]. Artikel 2 omhandler de områder, der kan ydes bistand til gennem instrumentet for at opfylde målene i artikel 1. Listen over specifikke aktiviteter på hvert område er ikke udtømmende og kan udvides til at omfatte bistand til at dække bestemte behov. I artikel 2, stk. 3, bestemmes det, at det bør være muligt at gennemføre EF-bistand i Den Europæiske Union, forudsat at den aktivitet, der ydes bistand til, er direkte forbundet med situationer, der er opstået i tredjelande. Det gælder især de rehabiliteringscentre for torturofre, som findes inden for EU's grænser, og aktioner, der kun kan gennemføres uden for det tredjeland, som bistanden er rettet mod.

11. I artikel 3 i afsnit I er der fastsat almindelige principper for forordningens gennemførelse, nemlig at

- bistand, der ydes gennem det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder, skal være et supplement til den bistand, der ydes gennem andre finansieringsinstrumenter, der er omhandlet i bestemmelsen
- bistanden skal være i overensstemmelse med relevante EU-politikker på området
- der skal ske en samordning med medlemsstaternes respektive bistandsprogrammer
- der tilstræbes udvekslinger af information med Europa-Parlamentet og civilsamfundet.

12. I artikel 4 til 6 i afsnit II beskrives de almindelige procedurer for ydelse af ekstern EF-bistand. De er i overensstemmelse med de retningslinjer, der blev fastlagt i forbindelse med reformen af forvaltningen af Fællesskabets eksterne bistand[16], og tager hensyn til de erfaringer og innovationer, der er kommet til siden. Artikel 5

14 Det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), instrumentet for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde (DCECI) og stabilitetsinstrumentet (IfS).

15 KOM(2006) 23 endelig af 25. januar 2006.

16 *Reformen af forvaltningen af den eksterne bistand*, SEK(2000) 814 af 16. maj 2000.

fastsætter proceduren for, hvordan den bistand, der ydes gennem instrumentet, programmeres ved hjælp af strategidokumenter og ændringer af instrumentet. Strategidokumenterne udarbejdes i tråd med arbejdsdokumentet om de *fælles rammer og procedurer for udarbejdelse af strategidokumenter vedrørende de tematiske programmer 2007-2013*[17]. Strategidokumenterne vedtages af Kommissionen i form af en afgørelse fra Kommissionen, efter at der er opnået positiv udtalelse fra en forvaltningskomité bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og under forsæde af en repræsentant fra Kommissionen (artikel 16). For at sikre komplementaritet mellem EF-bistanden, medlemsstaternes bistand og bistanden fra andre donorer og aktører vil der under programmeringen finde høringer sted, hvor også repræsentanter for civilsamfundet vil blive hørt.

13. Det fastsættes i artikel 6, at afgørelser om finansiering gennem instrumentet i almindelighed træffes af Kommissionen i form af årlige handlingsprogrammer, som baseres på strategidokumenterne og ændringer heraf. Det årlige handlingsprogram indbefatter alle typer finansiering, jf. denne forordnings artikel 8 og 12, og indeholder navnlig det årlige arbejdsprogram, der udarbejdes på grundlag af artikel 110, stk. 1, i finansforordningen[18]. Kommissionen vedtager ændringer til det årlige handlingsprogram, efter at forvaltningskomitéen har afgivet positiv udtalelse. Hvis ændringerne ikke overstiger 20 % af det samlede beløb, der er afsat til det årlige handlingsprogram, underretter Kommissionen forvaltningskomitéen og Europa-Parlamentet herom. I ekstraordinære tilfælde (artikel 7) og i forbindelse med finansiering af støtteforanstaltninger (artikel 8) kan Kommissionen træffe finansieringsafgørelser, som ikke er omfattet af strategidokumenterne.

14. Med artikel 7 om særforanstaltninger øges Fællesskabets kapacitet til at reagere på uforudsete begivenheder og situationer, og der indføres en særlig fleksibilitet med henblik på effektiv gennemførelse af Fællesskabets komplementære eksterne bistand til fremme af demokrati og menneskerettigheder. Kommissionen kan således vedtage bistandsforanstaltninger, der ikke oprindeligt er medtaget i strategidokumenterne. Da Kommissionens afgørelser ligger uden for anvendelsesområdet for strategidokumenterne, der er blevet godkendt af forvaltningskomitéen, skal denne afgive positiv udtalelse om finansieringsafgørelser vedrørende foranstaltninger, der overstiger 5 mio. EUR. Hvis en bestemt bistandsforanstaltning ikke overstiger 5 mio. EUR, underretter Kommissionen forvaltningskomitéen og Europa-Parlamentet herom senest en måned efter vedtagelsen.

15. Artikel 8 giver Fællesskabet mulighed for ved hjælp af operationelle og administrative udgiftsbevillinger at finansiere støtteforanstaltninger, der er nødvendige for gennemførelse af forordningen og for opfyldelse af målene heri. I tilfælde hvor støtteforanstaltninger finansieres uden for strategidokumenternes rækkevidde, bestemmes det i artikel 8, stk. 3, at de kan vedtages på samme måde som særforanstaltningerne.

---

17 Arbejdsdokument fra Kommissionen godkendt af den tværfaglige kvalitetsstøttegruppe den [date to be inserted].

18 Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

16. Artikel 9 præciserer, hvilke enheder, organer og institutioner der er støtteberettigede i henhold til forordningen. I tråd med aktuel praksis og de respektive bestemmelser i andre instrumenter vedrørende ekstern bistand omhandler artikel 9, stk. 1, en bred vifte af støtteberettigede, og dette suppleres med klausulen i artikel 9, stk. 2, ifølge hvilken organer eller aktører, der ikke er anført i artikel 9, stk. 1, kan betragtes som berettigede til at modtage støtte i henhold til forordningen, forudsat dette er nødvendigt for at opfylde forordningens mål.

17. Artikel 10 giver Kommissionen mulighed for at forvalte foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, ved hjælp af de forvaltningsmetoder, som er omhandlet i finansforordningen (central forvaltning eller fælles forvaltning sammen med internationale organisationer). I overensstemmelse med finansforordningens artikel 54, fastsættes der i artikel 10, stk. 2, kriterier for uddelegering af budgetgennemførelsesopgaver til nationale offentligretlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver.

18. Artikel 11 og 12 i afsnit II præciserer de former for budgetforpligtelser og finansieringstyper, der kan komme på tale i henhold til Kommissionens afgørelser om strategidokumenterne (artikel 5), de årlige handlingsprogrammer (artikel 6), særforanstaltningerne (artikel 7) og støtteforanstaltningerne (artikel 8). På grundlag af finansforordningens artikel 108, stk. 1, litra b), fastsættes det i artikel 12, litra c), at Det Fælleseuropæiske Universitetscenter for Menneskerettigheder og Demokratisering (EIUC) eventuelt kan modtage støtte i henhold til denne forordning for at kunne sikre fortsættelsen af det europæiske program for masteruddannelse i menneskerettigheder og demokratisering og EU/FN-stipendiatprogrammet. Det nuværende retsgrundlag for finansiering af Det Fælleseuropæiske Universitetscenter udløber i slutningen af 2006[19]. Artikel 12 giver også mulighed for samfinansiering med medlemsstaterne, andre donorlande, internationale og regionale organisationer og andre enheder.

19. I artikel 13 i afsnit II er der fastsat regler for deltagelse i tildeling af støtte og offentlige kontrakter, der finansieres i henhold til forordningen. Artikel 13 giver mulighed for, at navnlig fysiske og juridiske personer fra de tredjelande, som åbner deres egne procedurer for støtte og indgåelse af offentlige indkøbskontrakter for EU-medlemsstaterne, kan deltage i procedurerne for støtte og indgåelse af offentlige indkøbskontrakter i henhold til denne forordning. Bestemmelserne er i overensstemmelse med de ophævede forordninger om adgang til Fællesskabets eksterne bistand[20].

20. Artikel 15 i afsnit II forpligter Kommissionen til at overvåge, gennemgå og regelmæssigt evaluere effektiviteten af sin programmering i henhold til denne forordning. Der sendes særskilte rapporter til medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til orientering og drøftelse.

21. Artikel 16-20 i afsnit III indeholder de afsluttende bestemmelser vedrørende oprettelse af en forvaltningskomité bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne

---

19 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 791/2004/EF af 21. april 2004 om et EF-handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på uddannelsesområdet, og støtte til enkeltforanstaltninger på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, EUT L 138 af 30.4.2004, s. 31.

20 EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1, og EUT L 344 af 27.12.2005, s. 23.

(artikel 16) i overensstemmelse med Rådets afgørelse om udvalgsprocedurenl[21], Kommissionens udarbejdelse af en årsberetning om gennemførelse af bistandsforanstaltninger i henhold til denne forordning (artikel 17), det finansielle referencebeløb for gennemførelse af forordningen (artikel 18) og midtvejsevaluering af forordningen, efter at den har været anvendt i fire år, på grundlag af et forslag fra Kommissionen (artikel 19).

22. Det bestemmes i artikel 20 i afsnit III, at forordningen skal finde anvendelse i en syvårig periode fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013. Det er afgørende, at forordningen træder i kraft pr. 1. januar 2007, så det sikres, at der stadig er et retsgrundlag for komplementær ekstern bistand for fremme af demokrati og menneskerettigheder efter den 31. december 2006. På denne dato udløber det nuværende retsgrundlag for Det Europæiske Initiativ for Demokrati og Menneskerettigheder. For at der kan ydes ekstern bistand til fremme af demokrati og menneskerettigheder over budgettet for 2007, er det derfor nødvendigt, at denne forordning træder i kraft senest den 1. januar 2007.

21 Rådets afgørelse 1999/468/EF, EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2006/0116 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan

(Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1, og artikel 181a, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

efter proceduren i traktatens artikel 251[2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv foreslås der nye rammer for planlægning og levering af bistanden. Ved Rådets forordning (EF) nr. […] oprettes der et førtiltrædelsesinstrument (IPA) for Fællesskabets bistand til kandidatlandene og potentielle kandidatlande. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. […] oprettes der et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument som direkte støtte til EU's europæiske naboskabspolitik. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. […] oprettes der et instrument til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. […] oprettes der et finansieringsinstrument til fordel for stabilitet, der yder bistand i tilfælde af kriser eller truende kriser og i forbindelse med specifikke globale og tværregionale trusler. Ved nærværende forordning oprettes der et europæisk instrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EIDHR).

(2) Det er i artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union fastsat, at Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles. Enhver europæisk stat, som overholder disse principper, kan i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union ansøge om at blive medlem af Unionen.

---

1 EUT C […], […], s. […].
2 EUT C […], […], s. […].

(3) Fremme af demokrati og retsstaten, menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder er et af hovedmålene i EF's udviklingspolitik og det økonomiske, finansielle og tekniske samarbejde med tredjelande. Respekten for samt fremme og beskyttelse af demokratiske principper og menneskerettigheder er en væsentlig faktor i forbindelse med EF's indgåelse af aftaler med tredjelande[3].

(4) Det fremhæves i den europæiske konsensus om udvikling, der er blevet vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen[4], at "fremgang med hensyn til beskyttelse af menneskerettigheder, god regeringsførelse og demokratisering er af afgørende betydning for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling".

(5) Finansieringsinstrumentet bidrager til at opfylde målsætningerne for EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik for så vidt angår udvikling og konsolidering af demokratiet og retsstaten samt overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

(6) EF's bidrag til udvikling og konsolidering af demokratiet og retsstaten samt overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder tager udgangspunkt i de almindelige principper, der er fastlagt ved den internationale lov om menneskerettigheder[5] og alle andre instrumenter vedrørende universelle menneskerettigheder, der er vedtaget af De Forenede Nationer.

(7) Demokrati og menneskerettigheder hænger uløseligt sammen. De grundlæggende frihedsrettigheder - ytringsfrihed og foreningsfrihed - er nødvendige forudsætninger for politisk pluralisme og demokratiske processer, mens demokratisk kontrol og magtens deling er en forudsætning for at kunne opretholde et uafhængigt retsvæsen og retsstaten, hvilket igen er nødvendigt for at kunne beskytte menneskerettighederne effektivt.

(8) Menneskerettighederne kan betragtes ud fra universelt accepterede internationale normer, men demokratiet skal ses som en proces, der udvikler sig "indefra" med deltagelse af hele samfundet og en række institutioner, der skal sikre deltagelse, repræsentation, lydhørhed og ansvarlighed. Indsatsen for at opbygge og opretholde en kultur med menneskerettigheder og få demokratiet til at fungere for borgerne udgør, selv om den er særligt vigtig og vanskelig i spæde demokratier, en vedvarende opgave, som i første række skal løftes af befolkningerne i de berørte lande.

---

3 Meddelelse fra Kommissionen: *Hvorledes overholdelsen af de demokratiske principper og menneskerettighederne indgår i aftalerne mellem Fællesskabet og tredjelande*, KOM(1995) 216 af 23. maj 1995.

4 EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

5 Den internationale lov om menneskerettigheder omfatter verdenserklæringen om menneskerettighederne, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder samt den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf.

(9) Ovennævnte forhold bør håndteres effektivt, rettidigt og fleksibelt, også efter udløbet af Rådets forordning (EF) nr. 975/1999[6] og Rådets forordning (EF) nr. 976/1999[7], der har udgjort retsgrundlaget for Det Europæiske Initiativ for Demokrati og Menneskerettigheder og udløber den 31. december 2006. Der er derfor behov for specifikke finansielle ressourcer og et selvstændigt finansieringsinstrument, som fortsat kan fungere uafhængigt og samtidig udgøre et supplement til humanitær bistand og til finansieringsinstrumenterne for langsigtet udvikling og samarbejde.

(10) EF-bistand, der ydes i henhold til denne forordning, er beregnet på at supplere de forskellige andre redskaber for gennemførelse af EU-politikkerne for demokrati og menneskerettigheder, der spænder fra politisk dialog og diplomatiske tiltag til forskellige instrumenter for finansielt og teknisk samarbejde, herunder både geografiske og tematiske programmer. Bistanden skal ligeledes være et supplement til stabilitetsinstrumentets mere kriseorienterede interventioner.

(11) Ud over og som supplement til de foranstaltninger, der aftales med partnerlandene i det samarbejde, som finder sted gennem førtiltrædelsesinstrumentet, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde, Cotonou-aftalen med AVS-landene og stabilitetsinstrumentet, skal EF-bistand, der ydes i henhold til denne forordning, navnlig fremme menneskerettigheder og demokratisering på globalt, regionalt og nationalt plan i et partnerskab med civilsamfundet.

(12) Mens målene vedrørende demokrati og menneskerettigheder i stadig højere grad integreres i alle instrumenter for finansiering af ekstern bistand, vil EF-bistand, der ydes i henhold til denne forordning, ydermere skulle spille en særlig komplementær rolle, dels på grund af sin globale karakter, dels fordi det ikke bliver nødvendigt at opnå samtykke fra myndighederne i tredjelande til at gennemføre foranstaltninger. Det gør det muligt at samarbejde med civilsamfundet om følsomme spørgsmål vedrørende menneskerettigheder og demokrati, og bistanden bliver således fleksibel og vil kunne tilpasses skiftende omstændigheder eller anvendes til at støtte innovation. Fællesskabet får ligeledes mulighed for at formulere og støtte særlige mål og foranstaltninger på internationalt plan, der hverken er geografisk betingede eller foranlediget af kriser, og som eventuelt kræver en tværnational tilgang eller omfatter en indsats i både Fællesskabet og en række tredjelande. Bistanden skaber de nødvendige rammer for tiltag såsom uafhængig EU-valgovervågning, der kræver politikkohærens, sammenhængende forvaltning og fælles normer for gennemførelse.

(13) I "Retningslinjerne for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og medlemsstaterne for så vidt angår ekstern bistand" af 2001 understreges det, at der er behov for en styrkelse af koordinationen af EU's eksterne bistand for så vidt angår støtte til demokratisering og fremme af respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder på verdensplan. Kommissionen og medlemsstaterne skal sørge for, at deres respektive bistandsforanstaltninger supplerer hinanden.

---

6 EFT L 120 af 8.5.1999, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1).

7 EFT L 120 af 8.5.1999, s. 8. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2112/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 23).

(14) EF-bistandens relevans og betydning for fremme af demokrati og menneskerettigheder gør, at Kommissionen regelmæssigt og hyppigt bør udveksle information med Europa-Parlamentet.

(15) Kommissionen skal høre repræsentanterne for civilsamfundet, andre donorer og aktører så tidligt som muligt i programmeringsprocessen for at gøre det lettere for disse at yde et bidrag og sikre, at bistandsaktiviteterne supplerer hinanden bedst muligt.

(16) Fællesskabet skal kunne reagere hurtigt på uforudsete behov og under usædvanlige omstændigheder for at være mere troværdigt og effektivt i sin indsats for fremme af demokrati og menneskerettigheder i lande, hvor der opstår sådanne situationer. Det kræver, at Kommissionen har mulighed for at vedtage særforanstaltninger, der ikke er omfattet af strategidokumenter. Dette instrument for forvaltning af bistand stemmer overens med de forvaltningsinstrumenter, der indgår i andre finansieringsinstrumenter vedrørende ekstern bistand.

(17) I denne forordning fastlægges der for hele programmets varighed en finansiel ramme, der skal udgøre det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 37 i *Interinstitutionel aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning*.

(18) Det skal sikres, at Det Fælleseuropæiske Universitetscenter for Menneskerettigheder og Demokratisering modtager finansiel støtte til den europæiske mastergrad i menneskerettigheder og demokratisering og til EU/FN-stipendiatprogrammet, også efter at Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 791/2004/EF af 21. april 2004 om et EF-handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på uddannelsesområdet, og støtte til enkeltforanstaltninger på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet[8], som udgjorde retsgrundlaget for finansieringen, udløber ved udgangen af 2006.

(19) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[9].

(20) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre det grundlæggende mål for denne forordning nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om et europæisk instrument for demokrati og menneskerettigheder. I overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

---

8 EUT L 138 af 30.4.2004, s. 31.
9 EFT C 184 af 17.7.1999, s. 23.

AFSNIT I
MÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1
Mål

1. Der oprettes ved denne forordning et europæisk instrument for demokrati og menneskerettigheder. Fællesskabet yder bistand hertil inden for rammerne af sin politik vedrørende udviklingssamarbejde og økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande ved at bidrage til udvikling og konsolidering af demokrati og retsstatsprincippet samt af respekten for menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Formålet med denne bistand er navnlig at

   a) øge respekten for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, hvor de er mest truet, og vise støtte til og solidaritet over for ofre for undertrykkelse eller mishandling

   b) styrke civilsamfundets rolle med hensyn til fremme af menneskerettigheder og demokratisk reform, fremme af politisk deltagelse og repræsentation samt konfliktforebyggelse

   c) støtte de internationale rammer for beskyttelse af menneskerettigheder og retsstaten og fremme af demokrati

   d) opbygge tillid til demokratiske valgprocesser gennem yderligere udbygning af valgovervågning og -bistand.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Under hensyntagen til artikel 1 og 3 kan der ydes EF-bistand til følgende områder:

   a) opbakning til demokrati og demokratisering, særlig gennem styrkelse af civilsamfundets rolle, ved at:

      i) udvikle borgerens politiske deltagelse og repræsentation, tilskynde civilsamfundet til dialog og samarbejde og hjælpe marginaliserede befolkningsgrupper til at få større indflydelse

      ii) tilskynde til bred deltagelse i beslutningtagningen på nationalt, regionalt og lokalt plan, og fremme mænd og kvinders lige muligheder i civilsamfundet og i det økonomiske og politiske liv

      iii) lægge vægt på gensidig respekt og pluralisme, både på civilsamfundsniveau og på politisk niveau ved at fremme ytringsfrihed

og forsamlingsfrihed, uafhængige og ansvarlige medier, uhindret adgang til information og foreningsfrihed

iv) styrke retsstaten og tilskynde til lovreformer, uafhængige domstole og bekæmpelse af straffrihed og bidrage til etablering af overgangsordninger for retsvæsen og mekanismer for forsoning, herunder støtte etablering og drift af internationale ad hoc-domstole og af Den Internationale Straffedomstol

v) støtte reformer med henblik på at opnå faktisk demokratisk kontrol og overblik, herunder overblik over sikkerhedssektoren, og tilskynde til bekæmpelse af korruption

vi) forebygge og løse konflikter for således at undgå voldelige konflikter, tackle de underliggende årsager og udvikle passende demokratiske processer med henblik på at kanalisere og håndtere afvigende interesser

b) fremme af og forsvar for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er omhandlet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre internationale instrumenter vedrørende borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Det omfatter støtte gennem civilsamfundet til:

i) afskaffelse af dødsstraf, forebyggelse af tortur og mishandling og rehabilitering af ofre for tortur og menneskerettighedskrænkelser

ii) menneskerettighedsforkæmpere

iii) bekæmpelse af racisme og fremmedhad samt diskrimination af enhver art

iv) mindretalsgrupper, etniske grupper og oprindelige folk

v) kvinders rettigheder

vi) børns rettigheder

vii) grundlæggende arbejdstagerrettigheder

viii) almen og faglig uddannelse i samt overvågning af menneskerettigheder og demokrati

c) styrkelse af de internationale rammer for beskyttelse af menneskerettighederne og retsstaten og fremme af demokrati ved navnlig at:

i) yde støtte til specifikke internationale og regionale instrumenter for fremme af menneskerettigheder, retfærdighed og demokrati

ii) fremme samarbejdet med multilaterale og regionale organisationer

iii) fremme respekten for den humanitære folkeret

d) opbyggelse af tillid til demokratiske valgprocesser, navnlig gennem:

i) udsendelse af EU-valgovervågningsmissioner

ii) udvikling af en valgovervågningskapacitet på regionalt og lokalt plan og støtte til initiativer for større deltagelse i og tillid til valgprocessen.

2. Der tages i alle de bistandsforanstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, videst muligt hensyn til fremme af ligestillingen mellem kønnene, fremme af børns og oprindelige folks rettigheder og forebyggelse af konflikter.

3. Bistandsforanstaltningerne kan gennemføres globalt eller regionalt eller på tredjelandes område. Bistandsforanstaltninger, der gennemføres på en medlemsstats område, skal være direkte forbundet med situationer, der er opstået i tredjelande.

Artikel 3

Fællesskabsbistandens komplementaritet og sammenhæng med andre instrumenter

1. Fællesskabsbistand, der ydes i henhold til denne forordning, skal komplementere den bistand, der ydes i henhold til forordningerne om oprettelse af instrumentet for førtiltrædelsesbistand, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, instrumentet for finansiering af udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde, partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater[10] og stabilitetsinstrumentet. Fællesskabsbistanden omhandlet i denne forordning ydes, hvis og når der ikke kan ydes tilstrækkelig bistand alene i henhold til de ovennævnte instrumenter, eller hvis det vil være mere effektivt at yde bistand i henhold til denne forordning.

2. Kommissionen sikrer, at foranstaltninger, der vedtages i medfør af denne forordning, er i overensstemmelse med Fællesskabets overordnede strategiske politikrammer, navnlig målene for ovennævnte instrumenter, og med andre relevante fællesskabsforanstaltninger og foranstaltninger omhandlet i traktaten om Den Europæiske Union.

3. For at øge effektiviteten af og sammenhængen mellem Fællesskabets og medlemsstaternes bistandsforanstaltninger sørger Kommissionen for nøje at samordne sine egne aktiviteter med medlemsstaternes, både i beslutningstagningen og i marken. Samordningen indebærer regelmæssige høringer og hyppig udveksling af relevant information i de forskellige faser i bistandscyklussen, særlig i marken, og er et vigtigt led i Fællesskabets og medlemsstaternes programmeringsproces.

4. Kommissionen tilstræber regelmæssig udveksling af information med Europa-Parlamentet.

5. Kommissionen fører en dialog med civilsamfundet om gennemførelsen af målene i denne forordning.

10 EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3, og EUT L 385 af 29.12.2004, s. 88.

AFSNIT II
GENNEMFØRELSE

Artikel 4
Generelle gennemførelsesbestemmelser

EF-bistand, der ydes i henhold til denne forordning, gennemføres ved hjælp af følgende foranstaltninger:

a) strategidokumenter og ændringer heraf i relevant omfang

b) årlige handlingsprogrammer

c) særforanstaltninger.

Artikel 5
Strategidokumenter og ændringer heraf

1. EF's strategi for EF-bistanden omhandlet i denne forordning, EF's prioriteringer, den internationale situation og hovedpartnernes aktiviteter beskrives i strategidokumenter.

2. I strategidokumenterne fastlægges de prioriterede områder, der udvælges til EF-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater og resultatindikatorerne. De indeholder ligeledes vejledende finansieringsbeløb, både de samlede beløb og beløbet for hvert prioriteret område, eventuelt i form af en finansieringsramme.

3. Strategidokumenterne og alle ændringer eller udvidelser heraf vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 16, stk. 2. De må kun dække denne forordnings gyldighedsperiode. Strategidokumenterne vil blive taget op til evaluering midtvejs gennem perioden eller om nødvendigt på ad hoc-basis.

4. Kommissionen og medlemsstaterne hører hinanden og andre donorer og aktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet, så tidligt som muligt i programmeringsprocessen for at fremme komplementariteten i deres samarbejde.

Artikel 6
Årlige handlingsprogrammer

1. Uden at det berører artikel 7, vedtager Kommissionen de årlige handlingsprogrammer på grundlag af strategidokumenterne og ændringerne heraf, jf. artikel 5.

2. I handlingsprogrammerne fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Målene skal være målbare og skal opfyldes inden for en vis tidsfrist.

3. De årlige handlingsprogrammer og eventuelle ændringer og udvidelser heraf vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 16, stk. 2. Hvis ændringerne af de årlige handlingsprogrammer ikke overstiger 20 % af det samlede beløb, der er afsat til dem, vedtager Kommissionen sådanne ændringer. Den underretter det i artikel 16, stk. 2, omhandlede udvalg herom.

4. Såfremt et årligt handlingsprogram endnu ikke er vedtaget, kan Kommissionen undtagelsesvis vedtage foranstaltninger, der ikke er omhandlet i et årligt handlingsprogram, i henhold til de bestemmelser og procedurer, der er fastlagt i de årlige handlingsprogrammer.

Artikel 7
Særforanstaltninger

1. Uden at det berører artikel 5, kan Kommissionen i tilfælde af uforudsete behov eller under usædvanlige omstændigheder vedtage særforanstaltninger, der ikke er omhandlet i strategidokumenterne.

2. I forbindelse med særforanstaltninger angives mål, indsatsområder, forventede resultater og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der skal gives en beskrivelse af den indsats, der finansieres, en angivelse af de beløb, der tildeles hver enkelt indsats, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.

3. Hvis udgifterne til sådanne foranstaltninger overstiger 5 mio. EUR, vedtager Kommissionen dem i overensstemmelse med proceduren i artikel 16, stk. 2.

4. I tilfælde af særforanstaltninger til under 5 mio. EUR sender Kommissionen senest en måned efter at have truffet sin afgørelse meddelelse herom til medlemsstaterne til orientering.

Artikel 8
Støtteforanstaltninger

1. EF-finansiering, der ydes i henhold til denne forordning, kan dække omkostninger forbundet med forskellige aktiviteter såsom forberedelse, opfølgning, overvågning, revision og evaluering, der er direkte nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og realiseringen af målene heri, f.eks. undersøgelser, møder, information, kurser og publikationer, omkostninger forbundet med edb-netværker med henblik på udveksling af information og al anden administrativ og teknisk bistand, der er nødvendig for forvaltning af programmet. Den kan i givet fald også dække omkostninger forbundet med foranstaltninger til at fremhæve bistandens fællesskabskarakter samt forklaring af målene for og resultaterne af bistanden over for offentligheden i de berørte lande.

2. EF-finansieringen dækker også udgifter til administrativ assistance i Kommissionens delegationer til forvaltning af aktioner, som finansieres i henhold til denne forordning.

3. Kommissionen vedtager støtteforanstaltninger, som ikke er omfattet af de i artikel 5 omhandlede strategidokumenter, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3 og 4.

Artikel 9
Støtteberettigelse

1. Uden at det berører artikel 13, er følgende organer og aktører berettigede til at modtage støtte i medfør af denne forordning med henblik på gennemførelse af de i artikel 6 og 7 omhandlede foranstaltninger:

   a) organisationer, der har rod i civilsamfundet og lokalsamfundet, og netværker heraf på nationalt, regionalt og internationalt plan

   b) offentlig- eller privatretlige nonprofit-agenturer, -institutioner, -organisationer og -netværker på nationalt, regionalt og internationalt plan

   c) internationale og regionale mellemstatslige organisationer

   d) fysiske personer, hvis det er nødvendigt for at opfylde denne forordnings mål.

2. Der kan ydes finansiering til andre organer og aktører, der ikke er anført i stk. 1, hvis det er nødvendigt for at opfylde denne forordnings mål.

Artikel 10
Forvaltningsprocedurer

1. Bistandsforanstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, gennemføres centralt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[11] og alle ændringer heraf eller ved fælles forvaltning sammen med internationale organisationer i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 53, stk. 1.

2. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 54 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 vedtage at overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de i artikel 54, stk. 2, litra c), i nævnte forordning omhandlede organer.

Artikel 11
Budgetforpligtelser

1. Budgetforpligtelser indgås på grundlag af afgørelser, som Kommissionen træffer i medfør af artikel 6, 7 og 8.

2. EF-finansiering kan juridisk set bl.a. tage form af:

   a) aftaler eller afgørelser om tilskud eller aftaler om bidrag

   b) aftaler i henhold til artikel 54 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002

   c) indkøbskontrakter

   d) arbejdskontrakter.

---

11 EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Artikel 12
Finansieringstyper

1. EF-finansieringen kan bl.a. antage form af:

   a) projekter og programmer

   b) tilskud til at finansiere projekter, der indgives af de i artikel 9, stk. 1, litra c), omhandlede internationale og regionale mellemstatslige organisationer

   c) tilskud til at dække driftsudgifterne for Det Fælleseuropæiske Universitetscenter for Menneskerettigheder og Demokratisering (EIUC), særlig det europæiske program for masteruddannelse i menneskerettigheder og demokratisering og EU/FN-stipendiatprogrammet, der gøres fuldt tilgængelige for statsborgere fra tredjelande, samt andre uddannelses- og forskningsaktiviteter, der fremmer menneskerettigheder og demokratisering

   d) bidrag til internationale fonde, især fonde forvaltet af internationale eller regionale organisationer

   e) menneskelige og materielle ressourcer, som er nødvendige for effektiv gennemførelse af EU-valgovervågningsmissionerne

   f) offentlige indkøbskontrakter som defineret i artikel 88 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[12].

2. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, er berettigede til samfinansiering fra følgende kilder, især:

   a) medlemsstaterne og disses lokale myndigheder, især offentlige og halvoffentlige organer

   b) andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer

   c) internationale og regionale mellemstatslige organisationer

   d) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor og andre ikke-statslige aktører.

3. I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare elementer, som hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres. I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, som deltager i finansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke er muligt at identificere finansieringskilden i forbindelse med en specifik aktivitet under projektet eller programmet.

12 EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

4. I tilfælde af samlet samfinansiering kan Kommissionen modtage og forvalte midler på vegne af de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c), til gennemførelse af fælles foranstaltninger. Midlerne behandles som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002.

5. I tilfælde af samfinansiering og i andre behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de i artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1605/2002 omhandlede organer.

Artikel 13
Regler for deltagelse og oprindelse

1. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for alle fysiske personer, der er statsborgere, eller juridiske personer, der er etableret i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, i et officielt kandidatland anerkendt af Det Europæiske Fællesskab eller i en af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater.

   Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er også åben for alle fysiske personer, der er statsborgere, eller juridiske personer, der er etableret i et udviklingsland, som defineret af OECD's komité for udviklingsbistand, ud over de fysiske og juridiske personer, der er berettigede til bistand i medfør af denne forordning. Kommissionen offentliggør og ajourfører listen over udviklingslande, der er udarbejdet af OECD's komité for udviklingsbistand, i overensstemmelse med den regelmæssige gennemgang af denne liste.

2. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er også åben for alle fysiske personer, der er statsborgere, eller juridiske personer, der er etableret i et andet land end de i stk. 1 omhandlede, hvis der er aftalt gensidig adgang til ekstern bistand. Der gives gensidig adgang, hvis et land indrømmer medlemsstaterne og det pågældende modtagerland støtteberettigelse på lige vilkår.

   Der gives gensidig adgang ved hjælp af en konkret beslutning vedrørende et bestemt land eller en bestemt regional gruppe af lande. En sådan beslutning vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 16, stk. 2, og vil være i kraft i mindst et år.

3. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for internationale organisationer.

4. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 har ingen virkning for visse kategorier af organisationer, der er berettigede til finansiering, og som på grund af deres karakter eller hjemsted kan deltage i virkeliggørelsen af målene for den pågældende indsats.

5. Eksperter kan have en hvilken som helst nationalitet. Det har ingen virkning for de kvalitets- og finansieringskrav, der er omhandlet i Fællesskabets regler for indkøb.

6. Hvis foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, gennemføres centralt eller indirekte ved uddelegering til særlige EF-organer, internationale eller nationale offentligretlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c) i forordning (EF) nr. 1605/2002, er deltagelse i procedurerne for tildeling af forvaltningsenhedens indkøbs- eller tilskudskontrakter åben for fysiske personer, der er statsborgere i de lande, der har adgang til Fællesskabets indkøbs- og tilskudskontrakter i henhold til principperne i stk. 1, og i ethvert andet land, der er berettiget til finansiering i henhold til forvaltningsenhedens regler og procedurer, og for juridiske personer, der er etableret i disse lande.

7. Når der ydes EF-bistand til en indsats, der gennemføres gennem en international organisation, er deltagelse i de relevante kontraktprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i medfør af denne artikel, og for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i henhold til den pågældende organisations regler, idet det omhyggeligt sikres, at alle donorer behandles ens. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

8. Når der ydes EF-bistand til en indsats, som samfinansieres med et tredjeland, der er omfattet af gensidighed, eller med en regional organisation eller med en medlemsstat, er deltagelse i de relevante kontraktprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i medfør af denne artikel, og for alle fysiske og juridiske personer, som er berettiget til finansiering i henhold til de regler, der er fastsat af tredjelandet, den regionale organisation eller medlemsstaten. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

9. Alle leverancer og materialer, som indkøbes i henhold til aftaler, der finansieres i henhold til denne forordning, skal have oprindelse i Fællesskabet eller i et land, der er støtteberettiget i henhold til stk. 1 og 2. I denne forordning forstås "oprindelse" således, som det er fastlagt i de relevante fællesskabsbestemmelser om oprindelsesregler til toldmæssige formål.

10. Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde tillade, at andre fysiske og juridiske personer deltager, enten hvis de kommer fra lande, der længe har haft økonomisk, handelsmæssig eller geografisk tilknytning til nabolandene, eller hvis de kommer fra andre tredjelande, eller at der benyttes leverancer og materialer af en anden oprindelse.

11. Undtagelser kan begrundes med, at bestemte varer og tjenesteydelser ikke er til rådighed på de berørte landes markeder, at sagen er yderst hastende, eller at reglerne om støtteberettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en foranstaltning.

12. Bydende, der har fået tildelt en kontrakt, skal overholde de internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsstandarder. f.eks. ILO's grundlæggende arbejdsstandarder, konventionerne om foreningsfrihed og kollektive overenskomstforhandlinger, afskaffelse af tvangs- og pligtarbejde, afskaffelse af diskrimination for så vidt angår beskæftigelse og erhverv samt afskaffelse af børnearbejde.

Artikel 14
Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Alle aftaler og kontrakter, der indgås i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, skal indeholde bestemmelser om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, særlig med hensyn til svig, korruption og andre uregelmæssigheder, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/1995[13], Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/1996[14] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1073/1999[15].

2. I aftalerne anføres det udtrykkeligt, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage dokumentrevision eller revision på stedet for alle kontrahenter eller underkontrahenter, som har modtaget EF-midler. Det skal også udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan foretage kontrol og inspektioner på stedet i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2185/1996 af 11. november 1996.

Artikel 15
Evaluering

1. Kommissionen overvåger og gennemgår regelmæssigt sine programmer og evaluerer programmeringens effektivitet for at efterprøve, om målene er nået, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige foranstaltninger.

2. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter til det udvalg, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, og til Europa-Parlamentet til orientering. Medlemsstaterne kan anmode om, at bestemte evalueringer drøftes i det i artikel 16, stk. 1, omhandlede udvalg. Resultaterne udnyttes ved udformning af programmer og tildeling af ressourcer.

3. Kommissionen inddrager i relevant omfang alle berørte parter i evalueringen af den EF-bistand, der er ydet i henhold til denne forordning. Fælles evalueringer med medlemsstaterne, internationale organisationer eller organer kan komme på tale.

13 EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.
14 EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.
15 EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg for demokrati og menneskerettigheder, i det følgende benævnt "udvalget".

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF[16] i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 30 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Referater af udvalgets møder tilsendes Europa-Parlamentet til orientering.

Artikel 17
Årsberetning

1. Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning trufne bistandsforanstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsberetning om gennemførelsen og resultaterne og så vidt muligt det vigtigste udbytte og og de vigtigste virkninger af bistanden. Beretningen er en integreret del af årsberetningen om gennemførelse af EF's udviklingspolitik og gennemførelsen af den eksterne bistand og af EU's årsberetning om menneskerettighederne.

2. Årsberetningen skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne, relevante partneres deltagelse, gennemførelsen af budgetforpligtelser og –betalinger fordelt på globale, regionale og nationale foranstaltninger samt bistandsområder. Årsberetningen skal indeholde en vurdering af, om det med bistanden er lykkedes at opfylde målene i denne forordning.

Artikel 18
Finansielt referencebeløb

Det finansielle referencebeløb for gennemførelsen af denne forordning i perioden 2007-2013 er på 1 103,702 mio. EUR. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for de finansielle overslag for 2007-2013.

16 EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 19
Midtvejsevaluering

Senest den 31. december 2010 tilsender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om denne forordnings gennemførelse i de første tre år, eventuelt med et forslag til retsakt om nødvendige ændringer af instrumentet.

Artikel 20
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2007 til 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS BETEGNELSE:

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM OPRETTELSE AF ET FINANSIERINGSINSTRUMENT TIL FREMME AF DEMOKRATI OG MENNESKERETTIGHEDER PÅ VERDENSPLAN (DET EUROPÆISKE INSTRUMENT FOR DEMOKRATI OG MENNESKERETTIGHEDER)

2. ABM/ABB-RAMME

Politikområder og dermed forbundne aktiviteter: Menneskerettigheder og demokrati – Det Europæiske Initiativ for Demokrati og Menneskerettigheder (19.04)

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. B..A-poster)):

19.01.04.01	Instrumentet for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde (DCECI) – udgifter til den administrative forvaltning (delvis)
19.01.04.02	Det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) - udgifter til den administrative forvaltning (delvis)
19.01.04.03	Stabilitetsinstrumentet (IfS) – udgifter til den administrative forvaltning
19.04.01	Det Fælleseuropæiske Universitetscenter
19.04.02.01	Menneskerettigheder og demokrati – aktiviteter der dækkes horisontalt og geografisk gennem det europæiske naboskabsinstrument
19.04.02.02	Menneskerettigheder og demokrati – aktiviteter der dækkes horisontalt og geografisk gennem instrumentet for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde
19.04.02.03	Menneskerettigheder og demokrati – aktiviteter der dækkes horisontalt og geografisk gennem førtiltrædelsesinstrumentet (IPA)
19.04.02.04	Menneskerettigheder og demokrati – aktiviteter der dækkes horisontalt og geografisk gennem stabilitetsinstrumentet
19.04.03.01	EU-valgovervågningsmissioner - aktiviteter der dækkes horisontalt og geografisk gennem det europæiske naboskabsinstrument
19.04.03.02	EU-valgovervågningsmissioner - aktiviteter der dækkes horisontalt og geografisk gennem instrumentet for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde

19.04.04 Forberedende arbejde med henblik på oprettelse af et konfliktforebyggelsesnetværk

19.04.05 Afslutning af tidligere samarbejde

Det skal bemærkes, at vedtagelsen af forslaget til forordning om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan gør det nødvendigt at ændre strukturen i kapitel 19.04. i budgettet.

3.2. Foranstaltningens og de finansielle virkningers varighed:

2007 - 2013

3.3. Budgetoplysninger:

Budget-post	**Udgifternes art**		**Nye**	**EFTA-bidrag**	**Bidrag fra ansøgerlandene**	**Udgifts-område i de finansielle overslag**
19.04	Ikke-oblig.	Opdelte[1]/ Ikke-opdelte[2]	JA	NEJ	NEJ	**Nr. 4**

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftstype	Punkt		År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 og ff.	I alt
Driftsudgifter[3]									
Forpligtelsesbevillinger (FB)	8.1.	a	130,673	136,963	141,764	145,825	151,873	320,533	1 027,631
Betalingsbevillinger (BB)		b	64,422	101,890	129,824	142,211	150,358	438,926	1 027,631
Administrative udgifter inden for referencebeløbet[4]									

1 Opdelte bevillinger.
2 Ikke-opdelte bevillinger, i det følgende benævnt IOB.
3 Udgifter, som ikke henhører under kapitel xx 01 i afsnit xx.
4 Udgifter inden for artikel xx 01 04 i afsnit xx.

Teknisk og administrativ bistand (IOB)	8.2.4.	c	9,406	10,248	10,599	10,712	11,240	23,866	76,071

SAMLET REFERENCEBELØB

Forpligtelsesbevillinger		a+c	**140,079**	**147,211**	**152,363**	**156,537**	**163,113**	**344,399**	**1 103,702**
Betalingsbevillinger		b+c	73,828	112,138	140,423	159,923	161,598	462,792	1 103,702

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

☑ Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.

☐ Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.

☐ Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale [5] (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger på indtægtssiden

☑ Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne

☐ Forslaget har finansielle virkninger - virkningerne for indtægterne er som følger:

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

5.1. Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi

Når det er berettiget med et separat tematisk program til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan, der er fælles for alle fire nye instrumenter, så skyldes det, at fremme af demokrati og menneskerettigheder figurerer blandt de foreslåede mål og støtteberettigede foranstaltninger for alle tre geografiske instrumenter (ENPI, DCECI og IPA) og for stabilitetsinstrumentet. Der vil være muligheder for specifikke interventioner inden for rammerne af geografiske programmer. Demokrati og menneskerettigheder er imidlertid frem for alt spørgsmål af global betydning og relevans. Det er årsagen til, at der er behov for EU-kapacitet til at formulere og støtte specifikke mål og foranstaltninger på internationalt plan, som hverken er geografisk betingede eller foranlediget af kriser. Globale kampagner vedrørende menneskerettigheder og demokrati kræver desuden en tværnational tilgang og kan omfatte foranstaltninger både i EU og i en række partnerlande. Med hensyn til f.eks. EU-valgovervågning kræves der ét enkelt tematisk program for at sikre politikkohærens, sammenhængende forvaltning og fælles normer for gennemførelse af foranstaltninger.

5 Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

5.2. Forslagets mål, forventede resultater og øvrige indikatorer set i forbindelse med ABM-rammen

Det overordnede mål er at udvikle og konsolidere demokratiet, forebygge konflikter og sikre overholdelse af menneskerettighederne i overensstemmelse med EU's politikker og retningslinjer og i tæt samarbejde med civilsamfundet.

De vigtigste aktivitetsområder bliver:

- at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, hvor de er mest truet, særlig ytringsfriheden og foreningsfriheden, at beskytte menneskerettighedsforkæmpere som en forudsætning for, at civilsamfund kan være aktive og gøre fremskridt i retning af demokrati, og at støtte ofre for undertrykkelse, særlig rehabiliteringen af ofre for tortur og mishandling

- at styrke civilsamfundets rolle med hensyn til fremme af menneskerettigheder, demokratisk reform og konfliktforebyggelse, herunder støtte øget politisk repræsentation og deltagelse, og at udvikle en civilsamfundsdialog i splittede samfund

- at tilskynde grupper, som ikke er velrepræsenterede, til at løfte deres røst og deltage i civilsamfundet og i politik, at bekæmpe al diskrimination af enhver art og at fremme mindretalsgruppers og oprindelige folks rettigheder

- at betragte kvinder og børn som en særlig målgruppe og styrke deres rettigheder og at integrere børns rettigheder og ligestilling af kønnene i alle aktiviteter

- at styrke de internationale rammer for beskyttelse af menneskerettighederne og retsstaten og fremme af demokratiet, særlig mekanismerne inden for det internationale strafferetssystem og de mest grundlæggende retsakter

- at opbygge tillid til demokratiske valgprocesser gennem videreudvikling af EU's valgovervågning og at støtte overvågningskapaciteten på regionalt og nationalt plan.

Programmet skal:

- anvendes på globalt plan og støtte aktiviteter på internationalt, regionalt og nationalt plan, herunder inden for EU, hvor det kan støtte aktiviteter, der er direkte relateret til overtrædelser af menneskerettighederne i tredjelande, samt fremme en integreret metode for opbygning af demokrati og beskyttelse af menneskerettighederne og tage hensyn til kønsaspektet og mulige konflikter

- hovedsageligt samarbejde med og gennem civilsamfundet og støtte det med henblik på at gøre det til en effektiv dialog- og reformfremmende faktor

- yde finansiel og teknisk bistand til en indsats, der ikke kan gennemføres på en hensigtsmæssig eller effektiv måde gennem integrering i andre EF-programmer; det kan også komme på tale at samarbejde med internationale og regionale organisationer med særlig ekspertviden om menneskerettigheder og demokrati.

5.3. Gennemførelsesmetode (vejledende)

Central forvaltning

☑ direkte af Kommissionen

☐ indirekte ved delegation til:

☐ forvaltningsorganer

☐ organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen

☑ nationale offentlige organer eller public service-organer

☐ ***Fælles eller decentral forvaltning***

☐ med medlemsstaterne

☐ med tredjelande

☑ ***Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)***

Artikel 10, stk. 2, i den foreslåede forordning

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningssystem

Overvågning og evaluering af den bistand, der blev ydet gennem Det Europæiske Initiativ for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), foregik tidligere på fire niveauer. For det første følger en task manager fra Kommissionen hvert projekt, besøger om muligt projektet under gennemførelsen og udarbejder en endelig vurdering efter projektets afslutning. For det andet er EIDHR-projekter omfattet af det resultatbaserede overvågningssystem (ROM), som indebærer, at eksterne konsulenter aflægger yderligere overvågningsbesøg. For det tredje udarbejdes der hvert år specifikke EIDHR-evalueringer af de projekter, der gennemføres i henhold til en bestemt EIDHR-målsætning. Endelig indgår EIDHR-projekterne i de bredere evalueringer, der foretages af RELEX-familiens kontor for evaluering, og de omfatter enten et bestemt geografisk område eller en sektor. Dette overvågnings- og evalueringssystem fortsætter under den foreslåede forordning om et europæisk instrument for demokrati og menneskerettigheder.

6.2. Evaluering

I 2005 blev der afsluttet to EIDHR-specifikke evalueringer. Der blev udført en undersøgelse af de generelle virkninger af 48 udvalgte afsluttede EIDHR-projekter. Efter sammenholdelse af resultaterne af de forskellige evalueringskriterier, bl.a. relevans og visse aspekter af gennemførelsen, viser undersøgelsen, at 70 % af enkeltprojekterne får høje eller gode karakterer i vurderingen. Det antydes dog i undersøgelsen, at mange af de organisationer, der gennemfører projekterne, kun i

begrænset omfang har forstået, at EIDHR er et globalt program. Desuden bør støttemodtagere og målgrupper i højere grad inddrages i behovsvurderinger og udarbejdelse af projektforslag og i opfølgning og evaluering. Det undersøges ikke tilstrækkeligt, om der eventuelt kunne være sammenkædninger og synergier med andre aktiviteter på tilsvarende områder, der finansieres af Kommissionen eller andre. Kommissionen fremstod generelt som en ikke særlig fleksibel donor, men når først finansieringen er bevilget, er der store fordele herved for modtagerorganisationerne. EU opfattes som en betydelig aktør inden for fremme af demokrati og menneskerettigheder i verden, og EU-finansiering er ofte af betragtelig størrelse og betyder politisk opbakning til organisationerne.

En anden evaluering omfattede afsluttede projekter vedrørende bekæmpelse af racisme og fremmedhad samt fremme af mindretalsgruppers rettigheder og viste, at EIDHR-finansiering på dette område nåede ud til nogle af de mest sårbare samfund i de mest problematiske miljøer i verden. Skønt man i undersøgelsen ikke kom nærmere ind på de projekter, der ikke var blevet finansieret, er det tydeligt, at der tages vigtige initiativer, der spænder fra projekter, hvor EU-midlerne blev udnyttet til fulde til at yde tjenesteydelser af bestemt varighed for at afbøde virkningerne af racisme og fremmedhad, til fremragende projekter, der blev udført under de vanskeligste forhold og alligevel forstod at anvende den allernyeste programmeringsteknik, der eventuelt kunne opretholdes med lokalt ejerskab. EIDHR-midlerne har givet visse ngo'er strategisk frihed til at iværksætte store, innovative projekter, der ikke kunne være gennemført uden EU-støtte, og som vil kunne danne model for central- og lokaladministrationernes fremtidige praksis, både hjemme og internationalt, da det først og fremmest er disse, som har ansvaret for landets befolkning på lang sigt. Ngo'erne har i øvrigt været banebrydende i bestemte projekter og har kunnet sætte spørgsmålstegn ved visse politikker, fordi de anvender en metode baseret på medbestemmelse og respekterer menneskerettighederne, hvilket frembringer en reel merværdi og skaber større tillid på tværs af etniske skel i lande, hvor man nok ikke stoler på bureaukraterne, og hvor regeringerne omvendt kan være hæmmede og ikke har mod til at tage en risiko i upopulære spørgsmål vedrørende mindretals rettigheder. EU har gennem EIDHR været i stand til i praksis at demonstrere de principper for menneskerettigheder og samarbejde mellem etniske grupper, som EU står for, og har samtidig vist sin opbakning til civilsamfundene og sin støtte til en lang række forskellige måder at beskytte de grundlæggende rettigheder på.

Derudover er der gennemført en specifik undersøgelse af, hvordan indikatorerne for virkningerne af EIDHR-projekter blev udviklet. Undersøgelsen omhandler bl.a. foreslåede indikatorer for virkningerne på program- og projektniveau og en vejledning for EIDHR-partnerne i, hvordan de udvikler gode indikatorer for deres projekt. Vejledningen findes på EIDHR-webstedet. Resultaterne af denne undersøgelse dannede grundlag for forslaget om de indikatorer for virkningerne af projekterne, der er omfattet af EIDHR's indkaldelser af forslag for 2005-2006 om udvælgelse af projekter i forbindelse med de globale kampagner.

Der blev i 2006 modtaget to evalueringsrapporter om EF-uddannelsesprojektet vedrørende de civile aspekter af krisestyring og om Andes-programmet for menneskerettigheder. Det er i det kommende år hensigten at foretage yderligere to EIDHR-specifikke evalueringer.

Overvågning og evaluering af den bistand, der ydes gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, fortsætter som i tidligere år, men nu på grundlag af artikel 15 i den foreslåede forordning.

6.3. Midtvejsevaluering

Det bestemmes i artikel 19 i den foreslåede forordning, at der skal udføres en midtvejsevaluering af forordningens gennemførelse. Senest den 31. december 2010 tilsender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om den bistand, der er gennemført i henhold til forordningen i de første tre år (2007-2009). Kommissionen kan eventuelt foreslå nødvendige ændringer af instrumentet.

7. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Der henvises til artikel 14 i den foreslåede forordning.

8. RESSOURCER

8.1. Virkninger for personaleressourcerne

De nødvendige personaleressourcer til forvaltning af bistanden anslås til 4,8 medarbejdere (omfatter alle personalekategorier) pr. 10 mio. EUR af de årligt forvaltede forpligtelsesbevillinger. Over hele perioden ville dette betyde en samlet forøgelse anslået til 775 FTE (fuldtidsækvivalenter) for de fire instrumenter for ekstern bistand – DCECI, ENPI, stabilitetsinstrumentet og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) – ud over det personale, der var beskæftiget hermed pr. 1. april 2006. De ressourcer, der er påkrævet til Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, omfatter alle aktioner, der udføres i medfør af forordningen. De ressourcer, der bliver nødvendige i 2007, er i overensstemmelse med det foreløbige forslag til budget for 2007.

8.2. Personaleudgifternes samlede budgetvirkninger

De ekstra personaleressourcer til forvaltning af indsatsen, der er nødvendige i forhold til status pr. 1. april 2006, finansieres over bevillingerne til administrative udgifter (kontraktansatte og lokalt ansatte). De ekstra personaleressourcer skal være et supplement til de andre personaleressourcer, der er beskæftiget med forvaltning i hovedkvarteret og i delegationerne (tjenestemænd, midlertidigt ansatte og andre).

De anslåede udgifter er anført i punkt 4.1.1.

8.3 Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (udgifter til administrativ forvaltning)

Behovet for menneskelige og administrative ressourcer skal dækkes ved hjælp af de bevillinger, der er tildelt det forvaltende generaldirektorat inden for rammerne af den årlige bevillingsprocedure.